

[illegible]

bleu

(คนตรี)

(เสียงเปิดปิดประตู)

สมัยนั้นใจกะคิดจับจําหลักไม้แน่นได้ คุณอาชู่มอยอยู่หลังโคนมะพร้าวทรงนี้กะบอกคิดันว่าจะคอยดู
หาที่มันไว้ ให้คิดันรีบไปตามท่านรอง

น้อง แปลกจริง เพราะว่าเรือคงออกไปแล้ว ชื่นเสนาคงกลับขึ้นโรงแรม คุณหลวงเทพอาจตาม
ชื่นเสนาขึ้นไปก็ได้ เอ๊ะ, คุณว่ามีอีกคนหนึ่ง, ไปไหนเสียล่ะ ? คุณว่ามีคนเขายังกาได
อีกคนหนึ่งไม่ใช่หรือ ?

คิมบี้ ค่ะ แต่มันไม่ได้มาที่เรือด้วย มันเข้าบังกาโลอยู่หลังโน้นค่ะ เมื่อถึงขุนเสนาพาเจ้าคนที่
ชื่อหมงไปพบที่บังกาโล แล้วก็พากลับลงมาที่เรือนี้ค่ะ

มอง ฅมอยากใบที่บังกาโลที่คิดว่าลักหนอย

ดมัย ไปซื้อกะ โกดังแก๊สเองแหละคะ

(คนตรี)

อัมย์ ถึงแล้วกะ เอ๊ะ, รถไปไหน ?

ผ่อง รอดอะไรกัน ?

สมัย รถเก๋งคันเบื้อเธอเที่ยวจะ เมื่อก็จอดอยู่หน้าบันไดนี้แท้ ๆ เอ — หายไปไหน

ผ่อง ขึ้นไปอยู่บนเรือนก่อนดีกว่า

(เสียงจันทน์โค — เสียงเป็ดประท)

ไม่มีใครเลย (ร้องกึ่ง) มีคนอยู่ไหมครับ ? ใครอยู่ข้างในบ้างครับ ? (เข้าเคาะประตู)
มีใครอยู่บ้างครับ ? เอ๊ะ, เงียบหมด (เสียงเปิดประตู) เอ๊ะ, ห้องนี้ไม่มีใคร กระป๋อง
เดินทางก็ไม่มี ช่วยกันดูให้ทั่วซิว่ามีอะไรบ้างไหม ? (เสียงคนกุกกัก) ...
เจออะไรไหมครับ คิมมัย

หม้าย ไม่เจอะอะไรเลยคะ คงจะชนออกไปหมดแล้ว ไวจริง

น้อง ช่างหลังบ้านมีอะไรบ้างไหม . บัญมา ?

บุญมา ไม่มีครับ.....ในครัวก็ไม่มีครับ

น้อง มันยังงเดียวแล้ว ผมว่ามันคงเปิดไปแล้ว

ฉมึน คิฉนแอบทึงกับคิฉนอา เห็นว่ามันจะกลับกรุงเทพาฟุ้งนี้ นี่คะ ทำไมถึงไปเสียคินนี้ก็ไม่ทราบ

น้อง เราไปตามตัวคิฉนหลวงเทพที่โรงแรมดีกว่า

(คนทรี)

ฉมึน เอ๊ะ. ฟังคิฉนหลวงคิฉนที่ นั้นคิฉนอาเนี่ยคะ มายืนเก้งอยู่หน้าโรงแรมทำไม ?

น้อง คิฉนหลวงคงจะงแ้มที่ หยุครดทรงนี้ก็ไค้คิฉนฉมึน ผมจะลงไปหาคิฉนหลวง

(+เสียงรอนหยุค เสียงเปิดโคมประทุ)

น้อง คิฉนหลวงครับ รอนผมไซ้ไหมครับ ?

หลวงเทพ สายไปเสียแล้วครับ เขาไปกันลักไม้กินาฟิมานีเอง

น้อง ผมตามไปที่บังกาโล

หลวงเทพ มันเปิดไปแล้วครับ มันคิงซึนเสนาไปคัวย.

ฉมึน อ้าว, เอ๊ะ ยังงกัน ? มันเกิดเปลี่ยนแผนคัฟรใหม่เสียแล้วก็ไม่รู้

หลวงเทพ เขากลับกรุงเทพาคัวยกัน ไม่รู้ว่าทำไมถึงคองรีบร้อนอย่างนั้น

น้อง คองมีอะไรแน ๆ ผมอยากรูจริง ๆ ว่าคนที่เข่าบังกาโลนั้นเป็นใคร แต่เดี๋ยวกัรู

สอบทะเบียนบังกาโลเดี๋ยวเดี๋ยวกัรู เมื่อกัคิฉนหลวงเจอะอะไร้างครับ ?

หลวงเทพ ผมแอบอยู่โคนมะพร้าว พอดฉมึนแยกไปเอารถไปรับทำมรอง โฉนายหมงก็ออกเรือไป

ซึนเสนาถักกลับโรงแรม ผมสงสัยว่ามันอะไรกันก็เลยตามไปคัวย ซึนเสนายังไม่ทันขึ้น

ห้องพัก เจาคนที่เข่าบังกาโลก็เอารถมารับไปเลย

ฉมึน แล้วกัคิฉนส่งศรีเดาคะ ?

หลวงเทพ ยังอยู่ที่โรงแรม

ฉมึน แปลกนะคะ ไม่ยักเอาไปคัวย

หลวงเทพ เรื่องนี้เข้าใจว่าส่งศรีไม่รู้เรื่องคัวยแน ๆ ซึนเสนาคองคอบคิฉนกับเจ้าคนที่เข่าบังกาโล

จับเอาคัวยนราไป ส่งศรีซึนจากน้ากัคงทั้งใจจะบอกคัวยว่าเราถูกจับคัวยไปถางทะเล

แต่พอพพบซึนเสนาก็เลยไม่กล่าบอก สันนิฐานอย่างนี้คองไม่ผิดแน

ผ่อง : ผมจะรีบติดต่อทางกรุงเทพฯ ให้ตามขึ้นเสนา
 หลวงเทพ : แค่อำเภोजิบ สะกครอยคู้พักเดียวก็ไ้เรื่อง เราจะเจออะไรก็ ๆ อีกมาก ถ้าไม่จับ
 ขึ้นเสนา
 ผ่อง : ก็แล้วแต่ทางกรุงเทพฯ ผมก็เห็นด้วยกับคุณหลวง ถ้าสะกครอยก็ ๆ จะคงเจออะไรอีกมาก
 นี่ผมจะต้องรีบไปเอาเรือออกตระเวนอ่าวบางแสนสักพัก ถ้าพรุ่งนี้เคราะห์ดีอาจเจอไ้นายหมง
 คนนี้ก็ได้
 คมัย : ขอบพระคุณคะ
 ผ่อง : แต่คุณหลวงจะบอกรูปร่างลักษณะของเรือกับของไ้หมอนั้นไ้ไหมครับ ?
 หลวงเทพ : เค้าที่ผมจำไ้ เป็นเรือใบขนาดเล็ก แบบที่เขาให้เขากันที่ชายหาดบางแสนนี้แหละครับ
 อ้อ, แค่ว่าใบเรือสีขาว เห็นฉนัก เพราะแสงเคียน แลวก็ที่กลางใบดูเหมือนมีรอยตำหนิ
 หรือรอยปะควยฝาสีเข้ม ๆ อะไรก็ไมทราบ สำหรับไ้นายหมง รูปร่างของมันสูงใหญ่
 ไ้เสียค่าแบบชาวทะเลเด มันใหญ่กว่าผมบังกันมิดแหละครับ
 ผ่อง : จำหน้าไ้ไหม ?
 หลวงเทพ : จำไมไ้ เพราะอยู่ไกล แลวก็ค่อนข้างมืด แต่เอากันที่ตัวใหญ่ไ้แลวกัน
 ผ่อง : ครับ ก็แล้ว แต่เอ ผมคิดว่าไ้บุญมาเขาไปกับไ้ใหญ่บ้านดีกว่า ผมไ้ความคึกอะไรอย่าง
 หนึ่ง
 หลวงเทพ : อะไรกันคุณ ?
 ผ่อง : ผมยังไม่อยากคิดว่าขึ้นเสนากับคนที่เขามังกาโลกดัยกรุงเทพฯ มันอาจไปรู้ระกันดัยครุ
 แลวก็กลับมาส่งขึ้นเสนาก็ไ้ คุณหลวงบอกว่าขึ้นเสนาไม่ทันขึ้นห้องพักบนโรงแรม หมอนั้น
 ก็ขีบรมมาเอาตัวไปไ้ไหมครับ ส
 หลวงเทพ : ครับ ไ้
 ผ่อง : นั่นก็หมายความว่า ขึ้นเสนายังทิ้งข้าวของอยู่ในห้องบนโรงแรม ถ้าขึ้นเสนากดัยกรุงเทพฯ
 ก็ควรจะเอาของกลับไ้ควย
 หลวงเทพ : เออ, จริงซี ผมไม่ทันคิด
 ผ่อง : ผมคิดจะรอขึ้นเสนากับไ้หมอนั้นอยู่ที่นี่แหละ
 หลวงเทพ : ก็ดีเหมือนกัน เราเขาไปคุยกันในห้องรับแขกดีกว่า.
 ผ่อง : นี่, บุญมา ลือไปบ้านไ้ใหญ่ไ้แล้ว เอาเรือออกตระเวนอ่าวเดี๋ยวนี้ หาเรือใบขาวกับนายหมง
 ไ้ไ้ไ้

(เสียงนาฬิกาตีกริ่ง)

ผ่อง คี๊แล้ว ชุณเสนายังไม่มา

หลวงเทพ ไปถึงไหนกันก็ไม่รู้

สมัย คัดันเกรงว่าคงจะไม่กลับ

ผ่อง แล้วชของละครับ ?

สมัย ชุณเสนาอาจทิ้งไว้ก็ได้ ส่งศรีเขาอยู่ เวลาเขากลับ เขาก็คงจะเอากลับไปให้

ผ่อง ผมคิดว่า ทางที่ดีเราขึ้นไปบนห้องชุณเสนากันดีกว่า บางทีอาจจะเจอหลักฐานอะไรบ้างก็ได้

หลวงเทพ เอาสิครับ, ก็เหมือนกัน

(เสียงเลื่อนเก้าอี้ — เสียงปีเท้าเดินไปขึ้นบันได)

ผ่อง ห้องไหนครับ ห้องชุณเสนา ?

หลวงเทพ นี่ครับ, ห้องนี้

(เสียงเปิดประตู เดินเข้าไป)

ผ่อง เอ๊ะ, นี่เก็บเสื้อผ้าได้กระเป๋ามากแล้ว ดูสิครับ, ไม่มีอะไรเหลืออยู่เลย มีแต่กระเป๋ายใบเดียว

หลวงเทพ ชุ๊, ชุณเสนาเดินกลับไปแล้วมาอยู่นานมาก ก่อนจะลงไปชายหาดเพื่อพบกับไอนายหมง ผมว่าคงจะคิดวางแผนอะไรต่อไปอีก เมื่อคิดได้แล้ว จึงได้เก็บเสื้อผ้าได้กระเป๋

ผ่อง อ้อ, เดินไปเดินมาอยู่นานหรือครับ ?

หลวงเทพ ก็นานพอๆ

ผ่อง ผมคิดว่า ชุณเสนาคงจะรีบกลับกรุงเทพฯ เหมือนกัน จึงเก็บเสื้อผ้าของเข้ากระเป๋ แต่บังเอิญถูกหมอนั้นเอารอมารับตัวไปเสียก่อน

หลวงเทพ ลองค้นกระเป๋าดูไหมครับ ?

ผ่อง เพื่อประโยชน์แก่คดี ก็น่าจะลอง

(เสียงรูดซิปที่กระเป๋ เสียงรื้อของออกมา)

ผ่อง นี่เป็น แปก ชุณเสนาไม่ยกเอาเป็นคิดตัวไปด้วย นี่กระดานอะไร — สี่ตุ๊กโท ไหนดูสิครับ คุณหลวง ชุณเสนาไปกู้เงินนายเจ้า แต่เตรียมการมาหาหมิ่นบาท สี่ตุ๊กโทกลับมามีมือ ชุณเสนา อย่างนี้ต้องแปลว่าชุณเสนาชำระหนี้แล้ว แต่มันไม่น่าจะมาอยู่ในกระเป๋าดูทาง

นี้เลย มันควรจะอยู่ที่กรุงเทพฯมากกว่า จริงไหมครับคุณหลวง ?

หลวงเทพ ก็ควรจะเป็นเช่นนั้น ถ้าขุนเสนาเอาเงินไปชำระนายเล้าที่กรุงเทพฯ ก็ควรเอาสัญญาฉบับนี้
เก็บไว้ที่กรุงเทพฯ ทำไมถึงต้องเอาติดตัวมาด้วย ไม่เห็นมีประโยชน์เลย

ลมัย หรือว่า ขุนเสนามาชำระหนี้ที่นี่ ?

หลวงเทพ หอบเงินห้าหมื่นบาทมาชำระหนี้ถึงบางแสน ? มันจะหนักไปละกระมัง ?

ผ่อง ผมว่า ขุนเสนาคงไม่หอบเงินมาชำระหนี้ถึงบางแสนแน่ ๆ แต่สัญญาฉบับนี้ทำไมถึงติดมาถึงบางแสน
ด้วยก็ไม่รู้ เอ๊ะ นี่กระดากอะไร — จดหมายนายเล้า แต่เตรียมการ เจ้าหนี้ คงเป็น
จดหมายทางหนี้ — เอ๊ะ, คุณหลวงครับ, แปลกเสียแล้ว, ลองอ่านดูสิครับ

หลวงเทพ นั่นปะไร ผมก็สงสัยไอ้เสือนี้อยู่มานานแล้ว

ลมัย อะไรกันคะ ?

หลวงเทพ อ่านดูสิ อาจจะอ่านให้ฟังก็ได้ เรียนท่านขุน, ไปบางแสนคราวนี้ ผมจะเอาสัญญาฉบับนี้ติดไป
ด้วย ถ้าแผนการสำเร็จ ผมจะคืนสัญญาให้ท่านขุนฉีกทิ้งเพื่อเป็นค่าตอบแทนงวักที่หนึ่ง
ผมหวังว่านายหมงคงจะจัดการไต่เรียบรอยตามคำสั่งของท่านขุน เล้า แต่เตรียมการ
เห็นไหมละ, ลมัย ขุนเสนาเป็นคนวางแผนการเรื่องนราแน

ผ่อง แค่นี้คุณหลวงแน่ใจนะว่าเกี่ยวกับคุณนรา มันอาจเป็นเรื่องเชิงลืออย่างอื่นก็ได้ไหม ?

หลวงเทพ ผมแน่ใจว่าต้องเกี่ยวกับนราแน่อน ขุนเสนามาถึงบางแสนได้เร็วกว่าเวลาที่นราหายไป
ขุนเสนาตามไปพบสงครีถึงชายหาด สงครีเค็มก็ตั้งใจจะแจ้งตำรวจเรื่องนราหาย นี่ฟังตาม
คำบอกเล่าของผู้ใหญ่ค้า แคพอเจอขุนเสนาเข้า ก็เลยไม่กล้าบอกตำรวจ นี่แสดงชัดว่า
ขุนเสนามาบางแสนเรื่องนรา ไม่ใช่เรื่องอื่น ตามจดหมายฉบับนี้ ~~มันก็ชัดอยู่แล้ว~~
สันนิษฐานได้ว่า นายเล้าของจางขุนเสนาจับนรา ถ้าจับได้สำเร็จก็จะยกหนี้ให้หาหมิ่น
เป็นการตอบแทนงวักที่หนึ่ง นี่ยังมีงวักที่สองที่สามอีก ผมแอบฟังเขาพูดกันเมื่อก็ ก็ได้ยินว่า
มีแผนหนึ่ง แผนสอง แผนสาม นายเล้าของจางขุนเสนาทำทั้งสามแผนแน่ ๆ

ผ่อง ก็มีทางคิดครับ เรื่องนี้ผมว่าอีกไม่ช้าก็จบเกม แต่ปัญหาสำคัญเฉพาะหน้าเวลานี้ อยู่ที่ตัวคุณนรา
เราต้องแกเอาตัวคุณนราออกมาให้ไฉนเสียก่อน

ลมัย ค่ะ นั่นสิคะ ต้องหาตัวพินราให้ไฉนเสียก่อน คิดกันว่าคงจะถูกขังอยู่แถวชายฝั่งนี้แหละคะ
อาจเป็นทางอ่างศิลาที่ไฉนคะ

ผ่อง ผมจะออกค้นให้ทั่วที่เกี่ยว อ้อ, เกี่ยวก่อนครับ ขอโทษนะครับ คุณนราติดอยู่กับคุณสงครี
นานแล้วหรือครับ ?

ลมัย ก็คงจะนานกะมังคะ (เสียงสะบัก)

นาง คณิศร์ เป็นหลานขุนเสนา เมตติว่า ผมอยากคูหองที่คณิศราพักให้ละเอียคสักหน่อย
เมื่อวานผมยังคุไม่ละเอียค

ทำไมคะ ?

น้อง เราอาจพบหลักฐานบางอย่างเกี่ยวกับขุนเสนาบดีได้ เพราะकुंदงศรีเป็นสื่อกลางระหว่าง
สองคน

ก๊อดองคูว๊ะ ทองพื้นราก็ยังทิ้งข้าวของอยู่ตามเดิม คิดนจะเข้าไปเก็บ ก็ผู้จัดการโรงแรม
ห้ามไว้ เห็นว่าท่านดาร์วทรอยยากจะรักษาหลักฐานครั้งสุดท้ายก่อนที่จะพื้นราจะหายไป ไว้ก่อน
เพื่อประโยชน์บางอย่าง

ต้อง ครับ ถูกแล้ว เราจะต้องดูแลกิจการให้ละเอียดจริงๆ เราอาจพบเงื่อนงำอะไรบางอย่างก็ได้ เพราะทางฝ่ายเราไม่ยอมเชื่อมาตั้งแต่ต้นแล้ว คุณนราไปเที่ยวไต่ถามคำบอกเล่าของคุณสงศรี

คัมภีร์ จัน เจริญชีวิต

(เสียงเดินออกไปจากห้องขึ้นเสนา ทรงไปยังห้องนรา เสียง/ระตูเปิดประตู่ห้อง)

สมัย นี่ที่นราเขาเตรียมถุ้งทอดน้ำมันคั่ว ไม่รู้ว่าจะไปที่ไหนกัน

หลวงเทพ สนามเปิดใหม่ที่บางพระกระมัง ?

มอง ผมขอคืนคุณให้ตัวท่อน้อยนะครับ

(เสียงที่เพื่อกุญ, เป็ดฉันท, รือของใน, ในฉันท, ทำเสียงกุกกักให้ดังอยู่สักครู่)

น้อง นี้อะไรครับ ทำไมถึงเปลี่ยนเสื้อ ? เสื้อกั๊กเสียแล้ว

สมัย เลื่อนนอนตื่นรำกะ เอ๊ะ, เบื่อนเถิดคมาจากไหน ค่าย-คาย เลือควันนี้หายไปตั้งนานแล้วนี่คะ
ทำไมถึงมาหมกอยู่ในตู้ นี่ เมื่อเย็นคืนนี้ก็เขามาเปิดตู้ดู ก็ไม่เห็นเลือควันนี้

น้อง ฝั่งฝั่ง ผมขอคิดก่อน — โอโฮ — รอยเลือดแห้งทั้งหลายรอย — ผ่าฟันริมเดียวด้วยซี่
ดาบตัวหนึ่งคือ อาเบอคิน อาเบอคิน เพราะนะครับ เพลงอาเบอคิน.....
เอ๊ะ, กระจุกหายไปเมื่อกหนึ่ง ถูกฉีกเป็นช่องโหว่ทีเดียว.

(คนหวั)

๖๒ (๖๒) ๖๓
 ๖๒ ๖๓

พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ
สมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ

מחיר	מחיר	מחיר	מחיר
מחיר	מחיר	מחיר	מחיר
מחיר	מחיר	מחיר	מחיר
מחיר	מחיר	מחיר	מחיר

โกรกกะทิง

— ๒๒ —

ละครวิทยุ บทประพันธ์ของ สด กุรมโรทิต
แสดงทางวิทยุกระจายเสียง ท.ท.ท. โดย คณะณกาวลี
วันที่ ๒๖ พฤศจิกายน ๒๕๐๐ เวลา ๕.๑๕ น.

(ดนตรี)

(เสียงเปิดปิดประตู)

ร.ท.ท. ผ่อง เดินลงไปค้นดูดีกว่า คุณแน่ใจหรือว่าเรือจอกอยู่ตรงนั้น

ลมัย แน่ใจค่ะ คิฉินจำหลักไม้ันได้ คุณอาซุ่มอยู่หลังโคนมะพร้าวตรงนี้จะ บอกคิฉินว่าจะคอยดู
ท่าที่มันไว้ ให้คิฉินรีบไปตามตามรอง

ผ่อง แปลกจริง ผมว่าเรือคงออกไปแล้ว ชื่นเสนาคงกลับขึ้นโรงแรม คุณหลวงเทพอาจตาม
ชื่นเสนาขึ้นไปก็ได้ เอ๊ะ, คุณว่ามีอีกคนหนึ่ง, ไปไหนเสียล่ะ ? คุณว่ามีคนเช่าบังกาโล
อีกคนหนึ่งไม่ใช่หรือ ?

ลมัย ค่ะ แต่มันไม่ได้มาที่เรือควย มันเช่าบังกาโลอยู่หลังโน้นค่ะ เมื่อที่ชื่นเสนาพาเจ้าคนที่
ชื่อหมงไปพบที่บังกาโล แล้วก็พากลับลงมาที่เรือนี้ค่ะ

ผ่อง ผมอยากไปที่บังกาโลที่คุณว่าสักหน่อย

ลมัย ไปซีค่ะ ใกล้เคียงนี้เองแหละค่ะ

(ดนตรี)

ลมัย ถึงแล้วค่ะ เอ๊ะ, รถไปไหน ?

ผ่อง รถอะไรครับ ?

ลมัย รถเก๋งคันเบ้อเรอเดียวค่ะ เมื่อที่จอกอยู่หน้าบ้านโค่นไต้ๆ เอ — หายไปไหน

ผ่อง ขึ้นไปคุบนเรือนก่อนดีกว่า

(เสียงขึ้นบันได — เสียงเปิดประตู)

ผ่อง ไม่มีใครเลย (ร้องกัง) มีคนอยู่ไหมครับ ? ใครอยู่ข้างในบ้างครับ ? (เข้าที่ประตู)
มีใครอยู่บ้างครับ ? เอ๊ะ, เงียบหมด (เสียงเปิดประตู) เอ๊ะ, ห้องนี้ก็ไม่มีคน (กระแทก)
เดินทางก็ไม่มี ช่วยกันดูให้ทั่วซิว่ามีอะไรบ้างไหม ? (เสียงคนถุกถัก) ...
เจออะไรไหมครับ คุณลมัย

ลมัย ไม่เจออะไรเลยค่ะ คงจะชนของไปหมดแล้ว ไวจริง

ผ่อง ข้างหลังบ้านมีอะไรบ้างไหม , บุดูมา ?

บุดูมา ไม่มีครับ.....ในครัวก็ไม่มีครับ

ผ่อง มันยังงใจเสียแล้ว ผมว่ามันคงเปิดไปแล้ว

ลมัย คิฉินแอบฟังกับคุณอา เห็นว่ามันจะกลับกรุงเทพฯ รุ่งนี้ นี่ละ ทำไมถึงไปเสียคืนนี้ก็ไม่ทราบ

ผ่อง เราไปตามตัวคุณหลวงเทพที่โรงแรมดีกว่า

(คนตรี)

ลมัย เอ๊ะ, ทั้งที่พูดว่า ที่พูดที่ นั้นคุณอา นี่ละ มายืนเก้งอยู่หน้าโรงแรมทำไม ?

ผ่อง คุณหลวงคงจะงงเต็มที่ หยุ่ตรงตรงนี้ก็ไ้คุณลมัย ผมจะลงไปหาคุณหลวง

(+เสียงรถหยุด เสียงเปิดปิดประตู)

ผ่อง คุณหลวงครับ รอผมใช้ไหมครับ ?

หลวงเทพ สายไปเสียแล้วครับ เขาไปกันสักไม่กี่นาทีมานี่เอง

ผ่อง ผมตามไปที่บังกาโล

หลวงเทพ มันเปิดไปแล้วครับ มันถึงขึ้นเสนาไปค้วย.

ลมัย อ้าว, เอ๊ะ ยังงั้น ? มันเกิดเปลี่ยนแผนอะไรใหม่เสียแล้วก็ไม่รู้

หลวงเทพ เขากลับกรุงเทพฯ ค้วยกัน ไม่รู้ว่าทำไมถึงต้องรีบร้อนอย่างนั้น

ผ่อง ต้องมีอะไรแน่ ๆ ผมอยากรู้จริง ๆ ว่าคนที่เข่าบังกาโลนั้นเป็นใคร แต่เดี๋ยวกี้รู้ สอบทะเบียนบังกาโลเดี๋ยวกี้รู้ เมื่อก็คุณหลวงเจออะไรบ้างครับ ?

หลวงเทพ ผมแอบอยู่โคนมะพร้าว พอลมัยแยกไปเอารถไปรับท่านรอง ไ้นายหมงก็ออกเรือไป ขึ้นเสนา ก็กลับโรงแรม ผมสงสัยว่ามันอะไรกันก็เลยตามไปค้วย ขึ้นเสนายังไม่ทันขึ้น หองพัก เจ้าคนที่เข่าบังกาโลก็เอารถมารับไปเลย

ลมัย แล้วก็คุณส่งศรีเล่าคะ ?

หลวงเทพ ยังอยู่ที่โรงแรม

ลมัย แปลกนะคะ ไม่ยกเอาไปค้วย

หลวงเทพ เรื่องนี้เข้าใจว่าส่งศรีไม่รู้เรื่องค้วยแน่ ๆ ขึ้นเสนาจะต้องคบคิดกับเจ้าคนที่เข่าบังกาโล จับเอาตัวนราไป ส่งศรีขึ้นจากน้ำก็คงตั้งใจจะบอกตำรวจว่า นราถูกจับตัวไปกลางทะเล แต่พอพบขึ้นเสนา ก็เลยไม่กล้าบอก สันนิษฐานอย่างนี้คงไม่ผิดแน่

ผ่อง ผมจะรีบติดต่อทางกรุงเทพฯ ให้ตามขึ้นเสนา

หลวงเทพ แทะอย่าเพิ่งรีบ สักครอยคุ้ยักเดียวก็ได้เรื่อง เราจะเจออะไรดี ๆ อีกมาก ถ้าไม่รีบขึ้นเสนา

ผ่อง ก็แล้วแต่ทางกรุงเทพฯ ผมก็เห็นด้วยกับคุณหลวง ถ้าสักครอยดี ๆ จะต้องเจออะไรอีกมาก นี่ผมจะต้องรีบไปเอาเรือออกตระเวนอ่าวบางแสนสักพัก ถ้าพรุ่งนี้เคราะห์ดีอาจเจอไอนายหมงคนนี้ได้

ลมัย ขอบพระคุณค่ะ

ผ่อง แต่คุณหลวงจะบอกรูปร่างลักษณะของเรือด้วยไหมครับ ?

หลวงเทพ เเท่าที่ผมจำได้ เป็นเรือใบขนาดเล็ก แบบที่เขาให้เขากันที่ชายหาดบางแสนนี้แหละครับ อ้อ, แทะว่าใบเรือสีขาว เห็นฉนัก เพราะแสงเคียน แล้วก็กลางใบดูเหมือนมีรอยตำหนิหรือรอยปะด้วยผ้าสีเข้ม ๆ อะไรก็ไม่ทราบ สำหรับไอนายหมง รูปร่างของมันสูงใหญ่ได้เลือกเอาแบบชาวทะเล มันใหญ่กว่าผมมั้งกันมิดแหละครับ

ผ่อง จำหน้าได้ไหม ?

หลวงเทพ จำไม่ได้ เพราะอยู่ไกล แล้วก็ค่อนข้างมืด แต่เอากันที่ตัวใหญ่ก็แล้วกัน

ผ่อง ครับ ก็แล้ว แต่เอ ผมคิดว่าให้บู๊มาเขาไปกับผู้ใหญ่บ้านดีกว่า ผมได้ความคึกอะไรอย่างหนึ่ง

หลวงเทพ อะไรกันคุณ ?

ผ่อง ผมยังไม่อยากคิดว่าขึ้นเสนากับคนที่เขามั่งกาโลกดัยกรุงเทพฯ มันอาจไปรู้ระกันสักครู่ แล้วก็กลับมาส่งขึ้นเสนาก็ได้ คุณหลวงบอกว่าขึ้นเสนาไม่ทันขึ้นทองพักบนโรงแรม หมอนั่นก็ขับรถมาเอาตัวไปไซ้ไหมครับ ฮ

หลวงเทพ ครับ ไซ้

ผ่อง นั่นก็หมายความว่า ขึ้นเสนายังทิ้งข้าวของอยู่ในห้องบนโรงแรม ถ้าขึ้นเสนากลับกรุงเทพฯ ก็ควรจะเอาของกลับไปด้วย

หลวงเทพ เออ, จริงซี ผมไม่ทันคิด

ผ่อง ผมคิดจะรอขึ้นเสนากับไอ้หมอนั่นอยู่ที่นั่นแหละ

หลวงเทพ ก็ดีเหมือนกัน เราเข้าไปคุยกันในห้องรับแขกดีกว่า.

ผ่อง นี่, บู๊มา ล้อไปบ้านผู้ใหญ่คำ เอาเรือออกตรวจอ่าวเดี๋ยวนี้ หาเรือใบขาวกับนายหมงให้ได้

(เสียงนาฬิกาที่สี่ครึ่ง)

ผ่อง คีแล้ว ชื่นเสนายังไม่มา

หลวงเทพ ไปถึงไหนกันก็ไม่รู้

ฉมัย คัดันเกรงว่าคงจะไม่กลับ

ผ่อง แล้วของละครับ ?

ฉมัย ชื่นเสนอาจทิ้งไว้ก็ได้ ส่งศรีเขาอยู่ เวลาเขากลับ เขาก็คงจะเอากลับไปให้

ผ่อง ผมคิดว่า ทางที่ที่เราขึ้นไปบนห้องชื่นเสนาก็นึกว่า บางทีอาจจะเจอหลักฐานอะไรบางอย่างก็ได้

หลวงเทพ เอาสิครับ, ก็เหมือนกัน

(เสียงเลื่อนเก้าอี้ — เสียงฝีเท้าเดินไขว่ขวาย)

ผ่อง ห้องไหนครับ ห้องชื่นเสนา ?

หลวงเทพ นี่ครับ, ห้องนี้

(เสียงเปิดประตู เดินเข้าไป)

ผ่อง เอ๊ะ, นี่แกเก็บเสื้อผ้าใส่กระเป๋าทันทีแล้ว คุณครับ, ไม่มีอะไรเหลืออยู่เลย มีแต่กระเป๋ากับเสื้อผ้า

หลวงเทพ ชื่นเสนาเดินกลับไปแล้วมาอยู่นานมาก ก่อนจะลงไปชายหาดเพื่อพบกับไอนายทมิฬ ผมว่าคงจะคิดวางแผนต่อไปอีก เมื่อคิดได้แล้ว จึงได้เก็บเสื้อผ้าใส่กระเป๋าทันที

ผ่อง ออ, เดินไปเดินมาอยู่นานหรือครับ ?

หลวงเทพ ก็นานพอๆ

ผ่อง ผมคิดว่า ชื่นเสนาคงจะรีบกลับกรุงเทพฯ เหมือนกัน ~~ถึงเก็บ~~ ^{ของ} ~~ของ~~ ^{ของ} เขาก็คงจะเอาไปให้

หลวงเทพ ลองค้นกระเป๋าคูไหมครับ

ผ่อง เพื่อประโยชน์แก่คดี ก็น่าจะลอง

(เสียงรูดซิปที่กระเป๋าสองข้างของออกมา)

ผ่อง นี่เป็น แปลก ชื่นเสนาไม่ยกเอาเป็นคิดตัวไปด้วย นี่กระดานอะไร — สี่เหลี่ยม หินหรือครับ

หลวงเทพ ชื่นเสนาไปถูกเงินนายเลา แต่เตรียมการมาหาหมิ่นบาท สี่เหลี่ยมกลับมามีอยู่ในมือ

ชื่นเสนา อย่างนี้ต้องแปลว่าชื่นเสนาชำระหนี้แล้ว แค่นั้นไม่น่าจะมามีอยู่ในกระเป๋าคูเดินทาง

นี่เลย มันควรจะอยู่ที่กรุงเทพฯมากกว่า จริงไหมครับคุณหลวง ?

หลวงเทพ ก็ควรจะเป็นเช่นนั้น ถ้าขุนเสนาเอาเงินไปชำระนายเลาที่กรุงเทพฯ ก็ควรเอาสัญญาฉบับนี้ เก็บไว้ที่กรุงเทพฯ ทำไมถึงต้องเอาติดตัวมาด้วย ไม่เห็นมีประโยชน์เลย

ลมัย หรือว่า ขุนเสนามาชำระหนี้ที่นี่ ?

หลวงเทพ หอบเงินหาหมื่นบาทมาชำระหนี้ถึงบางแสน ? มันจะหนักไปตะกระมัง ?

ผ่อง ผมว่า ขุนเสนาคงไม่หอบเงินมาชำระหนี้ถึงบางแสนแน่ ๆ แต่สัญญาฉบับนี้ทำไมถึงติดมาถึงบางแสน ด้วยก็ไม่รู้ เอ๊ะ นี่กระดามอะไร — จดหมายนายเลา แต่เตรียมการ เจ้าหนี้ คงเป็น จดหมายทวงหนี้ — เอ๊ะ, คุณหลวงครับ, แปลกเสียแล้ว, ลองอ่านดูสิครับ

หลวงเทพ นั่นปะไร ผมก็สงสัยไอ้เสือน้อยมานานแล้ว

ลมัย อะไรกันคะ ?

หลวงเทพ อ่านดูซิ อาจจะอ่านให้ฟังก็ได้ เรียนท่านขุน, ไปบางแสนคราวนี้ ผมจะเอาสัญญาฉบับนี้ติดไปด้วย ถ้าแผนการสำเร็จ ผมจะคืนสัญญาให้ท่านขุนอีกทั้งเพื่อเป็นค่าตอบแทนงวดที่หนึ่ง ผมหวังว่านายหมื่นคงจะจัดการได้เรียบร้อยตามคำสั่งของท่านขุน เลา แต่เตรียมการ เห็นไหมละ, ลมัย ขุนเสนาเป็นคนวางแผนการเรื่องนราแน

ผ่อง แต่คุณหลวงแน่ใจนะว่าเกี่ยวกับคุณนรา มันอาจเป็นเรื่องเชิงลืออย่างอื่นก็ได้ ๖๖๖, ๕

หลวงเทพ ผมแน่ใจว่าต้องเกี่ยวกับนราแน่นอน ขุนเสนามาถึงบางแสนได้เร็วกว่าเวลาที่นราหายไป ขุนเสนาตามไปพบสงครถึงชายหาด สงครก็ตั้งใจจะแจ้งตำรวจเรื่องนราหาย นี่ฟังตามคำบอกเล่าของผู้ใหญ่คำ แต่พอเจอขุนเสนาเขา ก็เลยไม่กล่าบอกตำรวจ นี่แสดงชัดว่า ขุนเสนามาบางแสนเรื่องนรา ไม่ใช่เรื่องอื่น ตามจดหมายฉบับนี้ ~~ที่ติดตัวไป~~ สันนิษฐานได้ว่า นายเลาของจางขุนเสนาจับนรา ถ้าจับได้สำเร็จก็จะยกหนี้ให้หาหมื่น เป็นการตอบแทนงวดที่หนึ่ง นี่ยังมีงวดที่สองที่สามอีก ผมแอบฟังเขาพูดกันเมื่อก็ ก็ได้ยินว่ามีแผนหนึ่ง แผนสอง แผนสาม นายเลาของจางขุนเสนาทำทั้งสามแผนแน่ ๆ

ผ่อง ก็มีทางติดครับ เรื่องนี้ผมว่าอีกไม่ช้าก็จับกุม แต่ปัญหาสำคัญเฉพาะหน้าเวลานี้ อยู่ที่ตัวคุณนรา เราต้องแกเอาตัวคุณนราออกมาให้ได้เสียก่อน

ลมัย ค่ะ นั่นสิคะ ต้องหาตัวพี่นราให้ได้เสียก่อน คิดกันว่าคงจะถูกขังอยู่แถวชายฝั่งนี้แหละคะ อาจเป็นทางอ่างศิลาก็ได้นี่คะ

ผ่อง ผมจะออกค้นให้ทั่วทีเดียว อ้อ, เคียวก่อนครับ ขอโทษนะครับ คุณนราติดต่อกับคุณสงคร นานแล้วหรือครับ ?

ลมัย ก็คงจะนานกะมังคะ (เสียงสะบัก)

ผ่อง คุณสงศรีเป็นหลานขุนเสนา ผมคิดว่า ผมอยากคุณทองที่คุณนราพักให้ละเอียดยักหน่อย
เมื่อวานผมยังดูไม่ละเอียด

ลมัย ทำไมคะ ?

ผ่อง เราอาจพบหลักฐานบางอย่างเกี่ยวกับขุนเสนาก็ได้ เพราะคุณสงศรีเป็นสื่อกลางระหว่าง
สองคน

ลมัย ก็ลองดูซิคะ [✓]ทองพื้ราก็ยังทิ้งข้าวของอยู่ตามเดิม ก็ฉันจะเข้าไปเก็บ ก็ผู้จัดการโรงแรม
ห้ามไว้ เห็นว่าท่านสารวัตรอยากจะรักษาหลักฐานครั้งสุดท้ายก่อนที่พื้ร่าจะหายไป ไว้ก่อน
เพื่อประโยชน์บางอย่าง

ผ่อง ครับ ถูกแล้ว เราจะต้องดูหลักฐานให้ละเอียดจริง ๆ เราอาจพบเงื่อนงำอะไรบางอย่าง
ก็ได้ เพราะทางฝ่ายเราไม่ยอมเชื่อมาตั้งแต่ต้นแล้ว คุณนราไปเที่ยวไปถามคำบอกเล่า
ของคุณสงศรี

ลมัย งั้น เชิญซิคะ

(เสียงเดินออกไปจากห้องขุนเสนา ตรงไปยังห้องนรา เสียง/ประตูเปิดประตูห้อง)

ลมัย นี่พื้ร่าเขาเตรียมถุงกอดผ้ามาด้วย ไม่รู้ว่าจะไปดีที่ไหนกัน

หลวงเทพ สนามเปิดใหม่ที่วังพระกระมัง ?

ผ่อง ผมขอให้คุณให้ตัวหน่อยนะครับ

(เสียง/ประตูเปิด, เปิดลิ้นชัก, รือของในตู้, ในลิ้นชัก, ทำเสียงถูกกักให้คงอยู่สักครู่)

ผ่อง นี่อะไรครับ ทำไมถึงเบื่อนเลือก ? เลือกแห้งเสียด้วย

ลมัย เสื้อนอนพื้ร่าคะ เอ๊ะ, เบื่อนเลือกมาจากไหน ค่าย-ค่าย เสื้อตัวนี้หายไปตั้งนานแล้วนี่คะ
ทำไมถึงมาหมดอยู่ในตู้นี้ เมื่อเย็นดิฉันก็เข้ามาเปิดตู้ดู ก็ไม่เห็นเสื้อตัวนี้

ผ่อง ๕๕๕ ผมขอกลับดูหน่อย — โอโฮ — รอยเลือกแห้งตั้งหลายรอย — ผ่าทันสมัยเสียด้วยซี
ลายตัวหนังสือ อาเบอดิน อาเบอดิน เพราะนะครับ เพลงอาเบอดิน.....
เอ๊ะ, กระตุ้มหายไปเม็ดหนึ่ง ถูกนี่เป็นของโหวที่เดียว.

(ดนตรี)